

Romano hangos

10, Kč

ROMSKÝ HLAS – ČTRNÁCTIDENÍK ROMŮ V ČESKÉ REPUBLICCE

ROČNÍK 12 • ČÍSLO 17 • VYŠLO 22. ŘÍJNA 2010

zprávy

PRAHA – Člen prezidentova týmu Petr Hájek označil přímý přenos líčení se žháří z Vítkova za snahu narušit nezávislost soudu. Přirovnává to k procesům v padesátých letech a k mediálnímu lynči. Hájek sice nechce obhajovat obžalované, ale hysterické informování o kauze je nepřijatelné. Česká televize však namítla, že proces se týká klíčového společenského tématu. Vydavatel Romano hangos se ptá, co je hysterického na racionálně a věcně vedeném procesu se zločinci.

LETY U PÍSKU, PRAHA – Vláda definitivně rozhodla, že prasečí farma poblíž někdejšího koncentráku Lety zůstane. Premiér Nečas řekl naplno: nejsou peníze, prasečák nezbouráme, mrtvým musí stačit památník a stromy, díky kterým na prasečák nevidíte. Kdyby premiér náhodou toužil do těchto míst zajet, pohledu na prasečák se nevyhne. Cestou od Prahy je ze silnice tato velkovýkrmna dobře viditelná a památník tábora taky. Stačí ovšem odvrátit zrak na druhou stranu a je vše v pořádku.

BRNO – Brněnští radní rozhodli, že společný památník Židů a Romů, připomínající holocaust, zatím nevznikne. Měl být umístěn v parku na náměstí 28. října. Zamítnutí však nezpůsobila neochota radních. Porotu, která posuzovala došlé návrhy památníku, žádný z návrhů nezaujal natolik, aby byl hoden realizace. Výsledkem výtvarné soutěže je zklamána i ředitelka Muzea romské kultury Jana Horváthová, která byla členkou odborné poroty. „Je mrzuté, že se tato myšlenka stará už 65 let znovu odkládá,“ řekl také brněnský rabín Šlomo Kučera.

(www.romea.cz, kh)

Tresty v kauze Vítkov: Třikrát dvaadvacet, jedenkrát dvacet let vězení pro pachatele

VÍTKOV – Za loňský žhářský útok na domek Romů ve Vítkově Krajský soud v Ostravě uložil 20. října čtveřici extrémně výjimečné tresty vězení. David Vaculík, Ivo Müller a Jaromír Lukeš mají jít do vězení na 22 let, Václav Cojocarou na 20 let.

Soud je uznal vinnými z pokusu o vraždu a poškození cizí věci ve spolupachatelství. Pachatelé mají zaplatit mnohamilionové odškodné. Verdikt zatím není pravomocný, čtveřice se proti rozhodnutí soudu odvolala a proces tak bude pokračovat u Vrchního soudu v Olomouci. David Vaculík vyslechl rozsudek v košili Thor Steiner a Jaromír Lukeš v černém tričku s nápisem Ragnarok, což je rasistická hudební skupina white power music.

Všichni mladíci mají trest vykonat ve věznicí se zvýšenou ostrahou a mají zaplatit odškodné a náhradu škody přes 17 milionů korun.

Za léčebné výlohy poškozených mají dát Revírní bratrské pokladně 7,5 milionu korun, odškodné pro Natálii činí 9,5 milionu a pro její rodiče 72 000 korun.

Předseda senátu Miloslav Studnička během zdůvodňování rozsudku zpochybnil výpovědi obžalovaných a připomněl důkazy, na základě kterých se potvrdila účast čtveřice při útoku i jeho rasistický podtext. Jak řekl, čtveřice pachatelů patří k sympatizantům extrémní pravice, což potvrzují i věci – včetně hudebních a filmových nahrávek a knih, které policie zajistila při domovních prohlídkách mladíků.

Obvinění se také aktivně podíleli na neonacistických akcích, ať už se jednalo o koncerty nebo demonstrace. Cílem útoku bylo zabít obyvatele domu, který čtveřice zapálila, prohlásil Studnička, „akce byla naplánována, dům byl vytipován“. Čtveřici označil za společensky nebezpečnou, proto jsou podle

Foto: web

něj výjimečné tresty na místě. Výjimkou je Václav Cojocarou, který akci neorganizoval, a proto dostal o dva roky nižší trest. „Celá tato akce připomíná Křišťálovou noc, která byla vedena proti Židům,“ připodobnil předseda senátu žhářský útok k historické události v Německu.

Trojici žhářů Vaculík, Müller a Lukeš vyšší tresty soud uložil především proto, že akci společně plánovali. Údajně místo společné cesty na neonacistickou demonstraci v Čechách. Ta se jim zdála příliš nákladná, tak vymysleli jiný program. Všichni tři navíc byli v minulosti už souzeni za násilné zločiny či propagaci nacismu.

Rozsudek si vyslechla také matka Natálky Anna Siváková. „Spadl mi kámen ze srdce. Je to spravedlivý trest,“ řekla po vynesení ortelu. Siváková viděla všechny čtyři žháře na vlastní oči poprvé.

(www.romea.cz)

z obsahu

Co se dělo v Avarde

Když se vás dotkne romská hudba
strana 2

Drom v Maďarsku

Od Čechů po Italy...
strana 2

Gipsy bez hudby umře

Radka Bangu zpovídala Sharrii
strana 3

Komunálky? Nic moc

Trochu skepse od Karla Holomka
strana 3

Temný příběh anděla

Příběh z drsného světa prostituce
strana 5

V diskuzi přihořívá

Polemiky s Dušanem Kotlárem
strana 6

Tomáš Drkula: Romští přátelé mi vždycky pomohli jít dál

Tomáš Drkula se narodil 28. dubna 1977. Pracuje jako asistent pedagoga na ZŠ praktické v Rožnově pod Radhoštěm. Jeho úkolem je především asistovat při přenášení a polo-

hování postižených dětí. Tahle práce jej hodně uspokojuje. Tomáš je oddán četbě, nejraději čte dobrodružné romány či fantastickou literaturu. Rád poslouchá hudbu, především tradiční etnickou hudbu ze všech koutů světa. Má rád moravský a slovenský folklor, keltskou, izraelskou, tureckou a taky romskou muziku. Rád chodí s přáteli do čajoven nebo navštěvuje hudební festivaly.

Zdravím tě. Nejdřív se zeptám, jestli si vzpomínáš na své dětství. Jaké bylo?

Naštěstí jsem vyrůstal v milující rodině, takže jsem měl dobré zájemní. Ty nejhezčí vzpomínky z dětství mám samozřejmě na prázdniny, na řeku Bečvu, u které jsme trávili s bráchou prakticky celé léto. Ješ-

tě na rybaření a taky na rožnovský skanzen, kde pracoval táta mého kamaráda, a tak jsme s ním měli možnost volně se pohybovat v celém areálu Valašského muzea po celý rok. Takže myslím, že mé dětství bylo celkem fajn.

Dětství uteklo jak voda a z tebe se stalo dítě školou povinné. Jakou školu sis vybral po školní docházce? A čím jsi chtěl být jako dítě?

Jako každé dítě jsem měl různé představy o své budoucí profesi. Tak třeba hasič, malíř, spisovatel... Asi největším snem pro mě bylo stát se veterinářem, neboť jsem v dětství hodně tíhнул k přírodě a ke zvířatům. Možná proto jsem si později zvolil střední zemědělskou školu. Myslel jsem si, že díky

ní budu moct se zvířaty pracovat, ale už během studia jsem poznal, že zemědělství není můj obor a že si svou budoucí kariéru představuji jinak. Školu jsem sice dokončil, ale naštěstí mě osud dále vedl jiným směrem.

A kam tě osud přivedl?

Hned po škole jsem získal práci právě v téhle pečovatelské profesi.

Jak vycházíš se svou rodinou, příbliž nám ji. A kde pracuje tvá maminka, otec a sourozenci?

Oba mí rodiče pracovali v bývalé Loaně Rožnov, taťka jako strojní a mamka textilní inženýr. V současnosti otec dělá v jedné rožnovské firmě, matka je už v důchodu, ale dále se realizuje ve vytváření umě-

leckých předmětů. Mám jednoho sourozence, Petra, kterému je třicet jedna let. Vystudoval pedagogickou a filozofickou fakultu a momentálně pracuje v Muzeu Novojičínka jako dokumentátor a kurátor výstav. Brácha je nadšený hudebník, moc rád zpívá a hraje na různé nástroje, taky skládá hudbu. Mám ještě babičku ve Vítkově, které je osmdesát tři let a stále se těší pevnému zdraví. Moje přítelkyně Andrejka je vyučená kuchařka a pracuje v Ústavu sociální péče Vincentinum ve Šternberku. Ráda sportuje a taky dříve získala spoustu ocenění v různých sportovních disciplínách. Taky miluje hudbu a moc ráda tančí. Naší Natálce je pět let, nejvíce ji baví malování.

Pokračování na str. 7

zaznamenali jsme

CHANOV – Voliči v romské čtvrti Chanov u Mostu brali volební místnost po čtrnácté hodině v pátek 15. října útokem. Jde o zcela neobvyklý jev, protože dřív tamní Romové volební aktivitou nepřekypovali. Je jisté, že sdružení Mostečané Mostu nenechalo opět nic náhodě. Je známo loterijními kampaněmi na auta počítači, jízdní koly nebo lety balonem. Místní Romové ani nepopírali koho zvolili: „Když mi dá někdo dvě stovky nebo pětistovku, tak mu dám i hlas!“

PAŘÍŽ – Francie má na krku další obvinění kvůli postupu vůči romským přistěhovalcům. Podle listu Le Monde si policie vede ilegální databázi Romů a dalších kočovníků. Právníci čtyř francouzských romských organizací již podali žalobu. Registrace podle etnické příslušnosti je ve Francii zakázána již od roku 1978. Francie má špatné zkušenosti z období druhé světové války.

BERLÍN – Vypovídání Romů ze země není jen francouzskou specialitou. To, co Francie dělá veřejně, jinde provádějí potají. Itálie je vrací domů už dva roky. I Německo tak činí. Berlín vrací Romy z Kosova i po letech pobytu, takže jejich děti se ocitají v zemi, kde nikdy nebyly. Sarkozy a Merkelová se navenek v otázce Romů a jejich přistěhovalectví neshodnou. Ale ve skutečnosti si zřejmě počínají stejně.

OSTRAVA – Žaloba na ochranu osobnosti podaná vsetínskými Romy se vrací zpátky ke Krajskému soudu v Ostravě. Rozhodl o tom 13. října Vrchní soud v Olomouci. „Krajský soud neprovedl podstatnou část důkazů, které žalobci navrhovali, aby prokázali své nároky,“ vysvětlil předseda senátu Vojtěch Brhel. Romové, kteří se jednání účastnili, mu za tento výrok zatleskali. Radnice Vsetína za Čunkova starostování v říjnu 2006 vystěhovala činžovní dům a Romové skončili v neobyvatelných objektech na Jesenícku a Prostějovsku. Žalob bylo podáno 22, v každé z nich požaduje žalobce 100 000 korun jako náhradu za nemajetkovou újmu. Vsetínské Romy zastupuje advokátka JUDr. Zdeňka Poláková, která je spolupracovnicí vydavatelství RH. (www.romea.cz, kh)

Premiér Nečas podpořil Janáčkovou

PRAHA, OSTRAVA – Ve volbách do Senátu se premiér Nečas postavil ve druhém kole za senátorku Janáčkovou, proslulou rasistickými výroky na adresu Romů. Senát ji tehdy nevydal k policejnímu stíhání. Nyní se tedy za ni postavil sám premiér proti jejímu soupeři, Antonínu Maštalířovi z ČSSD. Logika tohoto premiérova kroku je neúprosná a nedá se jinak vysvětlit, než že premiér podporuje rasové výroky. To je velmi špatný signál do společnosti od jedné z nejpřednějších politických osobností v zemi. Už není pochyb: premiér podpořil rasistku, která je dokonce jako nezávislá kandidátka ve společném klubu s ODS. To je daleko horší konstatování než pomalá likvidace agendy lidských práv, o niž premiér usiluje. Toto úsilí má nyní pregnantní vysvětlení. Karel Holomek

Romano Lil

www.rnl.sk
Rómsky nový list
noviny Rómov na Slovensku

Dotek romské hudby

VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ – Ve čtvrtek 7. října se v romském centru Avarde ve Valašském Meziříčí uskutečnil projekt **Dotek romské hudby. Stalo se tak pod vedením našeho souboru Cikne Čhave.**

Za tento projekt děkujeme lidem z týmu Make a Connection – Připoj se. Dotek romské hudby obsahuje výklad o historii Romů, ukázky romské hudby, zpěvu a tance a také pěvecké a taneční workshopy. S naším projektem jsme zamířili do dětského domova v Novém Jičíně. Akce se nám vydařila a děti se s radostí zapojily.

Když nám vychází čas, tak je chodíme navštěvovat a učíme je

romskému tanci a zpěvu. V samotném klubu Avarde začala akce v 15 hodin. My jsme však přijeli dřív, abychom vše vyzdobili, upravili židle a stoly a nachystali občerstvení pro diváky. Když už byly všechny židle obsazené, začali jsme s výkladem o našem souboru a hlavně o projektu.

Pak si všichni mohli poslechnout krásný hlas Veroniky Kačové, která zazpívala smutnou píseň s názvem Čon. Poté se lidé dozvěděli něco o historii Romů a romské hudbě. Po přestávce jsme zatancovali tradiční romské tance, stejně tak rumunské, maďarské a ruské. Asi kolem 17 hodin přijela natáčet Česká

televize, která nám i centru Avarde udělala velkou reklamu, za což děkujeme. Po názorné ukázce tanců začal taneční workshop, kde jsme učili děvčata základní taneční kroky. Dívky to zvládly velice dobře a skoro nechtěly přestat. Holky z Avarde nám i televizi předvedly, jak umí tancovat sólo. Rozhovor pro Českou televizi poskytl ředitelka centra Marcela Tuliová a jeho pracovnice Veronika Kačová a Táňa Halušková.

Vše se nám povedlo tak, jak jsme si představovali. Nakonec jsme si všichni zazpívali romské písně, jako např. Nane topanky...

Emilie Kačová

Dotykos andal o romano bašaviben

VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ – Štvrtkone 7. 10. 2010 andro romano centros Avarde andro Valašské Meziříčí pes ačhi'pas o projektor Dotykos andal o romano bašaviben so kerd'a amaro suboris Cikne Čhave.

Vaš ada projektos šaj pa'ikeras le dženenge dal o gumos Make a Connection – Připoj se.

Andro dotykos andel o romano bašaviben ehin vakeriben pale romani historia, romano bašaviben-sikhaviben andal o romano bašaviben, gi'avipen the khel'iben the

mek gi'avipengero the khel'ibengero workshopos.

Amaro peršo keribeben ehas le čhavorengale dal o lelencos andro Nový Jičín. Kaja akcija pes amenge podarinda the o čhavore pes la radoš'aha zapojinde. Te amenge džal avri o časos, ta ode phiras pro naš'ivi the furt len sikhavas romanes tekhelel he the gi'avel.

O projektos andro centros Avarde začninda trinorendar. Amen avilam imar sikheder, bo ode mušinda te šuk'afarel, tethovel lačhes o stolki, o skaminda the chis-

tinahas o chaben le divakenge. Sar imar ehas savore stolki zabeše, ta začninda la dumaha pal amaro suboris the mišto pal o projektos. Pal ada vakeriben šaj šundžan šukar hangos andre dukhad'i gi'li, vičinlas pes Čon, so gi'ladža e Veronika Kačová. Pa'lis pes o manuša šaj dodžande pal e romani historia the historia andro bašaviben. Pal e prestavka kheldam tradične romane khel'ibena. Mek šaj ode dikh'an sikhavibena andal o rumunsko, maďarsko the rusko khel'iben. Khaatar o paň ori av'la te kamerinel e Česko televiza, savi amenge he le centroske Avarde, kerde bari reklama, vaš oda lenge pa'ikeras. Pal o nazorno sikhaviben andro khel'iben, začninda o khel'ibengero workshopos, kaj sikhavas le čhajoren o zakladne khelibengere kroki. Birinde oda tekerel but lačhes the imar aňi nakamenas tepreačhel. O čhajora dalo Avarde amenge the la televizake sikhade sar džanen tekhelel solo. O vakeriben la ČTI diňa e reditelka dal o centrum e Marcela Tuliová, the lake zamestnanci e Veronika Kačová the pomocnica e Táňa Halušková.

Sa pes amenge povedinda avka sar peske predstavinahas. Pro agor peske savore gi'ladam romane gi'la, napriklad Nane topanky...

Text a foto: Emilie Kačová

Pracovníci a klienti Dromu na pobytu v Maďarsku

BRNO – Tři pracovníci střediska Drom se v rámci projektu Šanci dětem spolu s některými klientkami Drom zúčastnily výměnného pobytu pro mládež. Uskutečnil se v druhé půli září v maďarském Agárdu.

Česká skupina strávila v Maďarsku deset dní nabitého programu nazvaného „Going the gypsy way“, neboli „Na romský způsob“, spolu s mladými lidmi z Rakouska, Itálie, Maďarska a ČR. Akce se uskutečnila v rámci evropského programu

Mládež v akci, organizovaného maďarskou asociací Diagonal Magyarorszag, s cílem rozvíjet iniciativu mladých lidí ze sociálně a kulturně znevýhodněného prostředí. Ústředním tématem byla romská kultura, překonávání stereotypů a jazykových bariér účastníků.

Účastníci se dorozumívali především angličtinou, dostali však prostor i pro sebevyjádření skrze hudbu, divadlo a pohyb. V rámci „Bazaru dovedností“ mohly dívky z českého týmu naučit zástupce ostatních zemí romským tancům a samy se pak zúčastnit workshopu akrobacie či zonglování.

„Libily se mi vylety, jak jsme hráli hry, a taky když jsem učila ostatní tancovat. Sama jsem se naučila albánské tance,“ uvedla účastnice výměny Dáša. Došlo i na celodenní putování na kolech „Po stopách romských tradic“ či na plavbu na lodích po druhém největším jezeře Maďarska Valencei.

Závěrem týdne navštívili účastníci místní dětský domov, kde

s dětmi hráli hry a soutěže. Ptali jsme se děvčat z českého týmu, co jim výměna mládeže přinesla: „Naučila jsem se trochu maďarsky, německy a italsky, škoda, že jsme tam byli jen deset dní. Přivezla jsem si z Maďarska hezké vzpomínky,“ uvedla členka české skupiny

Justýna. „Výměna mi přinesla zkušenosti a naučila jsem se víc anglicky. Nejvíce se mi líbila perfektní atmosféra s novými přáteli. Ráda bych se tam vrátila na Evropskou dobrovolnickou službu,“ dodala Galina.

Text a foto: Tereza Vlčková

Basa na ústeckém Rotahufestu

ÚSTÍ NAD LABEM – V sobotu 2. října se konal v Ústí nad Labem již pátý ročník Rotahufestu (Romský hudebně-taneční festival). Abychom přijeli s něčím jiným, vystoupili jsme se scénkou „pochováni basy“ z cikánské pohádky.

Ta je jádrem projektu Šance žít jinak, který podpořil Úřad vlády ČR. Text je v češtině, ale styl komunikace kopíruje cikánskou mluvu. Dětem chvíli trvalo, než přijaly za své přijít v daný čas, kdy se dostaví i další účastníci, koncentrovat se, učit a přitom dbát společenských pravidel. Práce s textovou částí a při manuálních činnostech ukazuje navíc i to, proč je neúspěšnost dětí ve škole tak velká.

Děti, než si text zapamatují, přirozeně používají k vyjádření vlastní, opisující verze, které obsahují jiné vazby mezi slovy, jiné skloňování. Problém někdy představuje vystřihování papíru, natož látky, držení jehly a vlastní šití. Výroba ob-

vrstevníků, je motivuje něco se sebou dělat dále. V tom vidíme sociální prostředek.

Magda Kotlářová
Koordinátorka Klubu Khamoro
sdružení Romský život v Jablonci
nad Nisou.

Gipsy: Když najednou vypnete hudbu, je to jako bych umřel

Jsem moc ráda, že mi Radek Banga, známý spíš jako Gipsy, odpověděl na mých pět otázek. Přeju mu do života jen to nejlepší. Jak říkám: Kdyby všichni na světě byli jako Radek, hned by se žilo lépe. Mladí, vezměte si z něho příklad...

Hele, jak vnímáš dnešní mládež? Je vystavena mnohem většímu tlaku ze strany zábavního průmyslu. Má to své výhody a nevýhody. K těm výhodám patří informace, k nevýhodám zase ten rapidní koloběh informací, naprosto přehnaná dostupnost všech digitálních multimediálních dat na internetu, a to méně vůle sportovat, vážit si věci a o to méně respektu. Bohužel

dnešní mládež se dá popsat jednouduše takto: Facebook, Icq, Firefox, Rapidshare...

O tobě se ví, že jsi velice talentovaný muž. Čím tě naplňuje muzika? Co pro tebe znamená?

Muzika řídí veškeré moje emoce. Když tu hudbu vypnete, je to jako bych zemřel. Muzika musí hrát, je to jako můj alternativní vzduch.

Stejně jako já i ty jsi Romák. Myslíš, že se situace Romáků v blízké době zlepší? Co bys podnikl ty sám, aby se zlepšila životní úroveň českých i slovenských Romů?

Myslím, že se situace Romů zlepší, až teprve dojde úplně na dno, k

nejnižšímu bodu mrazu. Musí přijít velký krach, aby se situace zlepšila. S Romy to jinak nejde. Ti nepřizpůsobiví Romové do práce půjdou až tehdy, když jim nic jiného nezůstane. Ti lepší se budou muset přestat schovávat a ignorovat, že jsou Romové, protože jednoho dne budeme všichni na stejné lodi, vzdělaní nevzdělaní, čeští i slovenští. Většinou společnost se díky hospodářské krizi stále více upíná k radikálnějšímu postupům, jak se s námi vypořádat. Je to jen otázka času, kdy bublina praskne a my Romové budeme muset se sebou něco zásadního udělat. V současné chvíli nemám pocit, že by to bylo nějak zásadně lepší než v roce 1990.

Jaký je tvůj životní sen?

Celkem prostý – mít velký dům, založit si rodinu s mou milovanou přítelkyní Verčou a žít šťastně až do smrti.

Řekni něco také našim čtenářům, nějaké poselství nebo radu.

Moje poselství zní: Pokud tohle čte nějaký mladý Rom, který nemá žádný plán do života, žádné cíle a sny, pak mu vzkazují, aby otevřel oči a uviděl, jak velké možnosti dnešní doba Romům oproti minulosti nabízí. My přece můžeme žít úplně jinak než naši předkové. Můžeme ve srovnání s minulostí docela lehce dosáhnout vzdělání, díky kterému se s námi velká část gádžů nebude nadále bavit jako s odpadkem, ale jako s lidmi sobě rovnými.

Ptala se Lucie Šarrii Oračková

Foto: web

komentář

Komunálky změnu Romům nepřinesou

KAREL HOLOMEK

Dovolte několik okamžitých postřehů, jak se mi situace jeví po sdělení výsledků komunálních voleb. V těch celkově zvítězila sociální demokracie, což je o něco lepší než vítězství ODS. V tomto směru tedy, pokud jde o Romy, nedošlo k žádné tragédii, ale ani k výraznému lepšímu posunu. A to proto, že koalice, které byly ve městech uzavřeny v předcházejícím období, sestávaly vesměs z ODS a ČSSD. Ani jedni ani druhí neprojeví žádný zvláště vstřícný postoj vůči problematice sociálně vyloučených. To je bohužel i případ Brna, kde se „velká“ koalice jeví jako dost pravděpodobná. Ruka ruku tu mýt bude, jako už myla v minulosti?

Avšak lze zaznamenat drobná vítězství. Strana zelených, která někde přijala na své kandidátky i Romy, se přece jen udržela na politické mapě a tam, kde se na radnice dostala, se pohybuje v rozmezí kolem 6 %.

Zde si dovoluji osobní poznámku. Kandidoval jsem do zastupitelstva Brna-sever na listině SZ na pátém místě. Tato radnice je už léta proslulá svým tvrdým a neomalým přístupem vůči sociálně slabým. Žádná jednání zatím nevedla ke zlepšení. Účast v zastupitelstvu by tu možnost dávala. Bohužel neuspěl jsem i přesto, že můj volební příspěvek SZ byl dobrý, tentokrát v této části volili i Romové. Přesto dosáhl zisk SZ jen dvě křesla, já zůstal těsně pod čarou s výsledkem 802 hlasů.

A jak to vypadalo jinde ve větších městech? Například v Chomutově ODS zcela propadla a s ní i současná primátorka Řápková, neblaze proslulá tvrdou a neúprosnou politikou vůči Romům. Snad už primátorkou nebude, což samo o sobě znamená úspěch.

V Moravskoslezském kraji dominuje sociální demokracie. V některých městech naprosto výrazně: v Karvině ODS zcela propadla, zůstalo jí jen 20 %, v Bohumíně dokonce jen 14 % proti 63 % ČSSD, v Havířově 12 % proti 30 % ČSSD. Jde o celkem dobré znamení, ale bez iluzí, jak již řečeno!

V severních Čechách jsou síly jinak celkem vyrovnané. Na jižní Moravě také, jen s tou výjimkou, že zde slezla hrobařovi z lopaty KDU-ČSL, a podobně jako zelení si uchovala stopu na politické mapě republiky. Zcela propadly Věci veřejné!

Jaký je tedy závěr? Nic nového pod sluncem, žádná nebývalá změna! Jen práce a zase práce v každodenní řeholi pro sociálně slabé a zejména pro Romy mezi nimi.

co na to naše právníčka?

Jak probíhá exekuce formou prodeje věcí?

Mezi často uplatňovaný způsob vymáhání dluhů v případech, že nelze uspokojit dluh srážkami ze mzdy nebo příkazáním pohledávky u peněžního ústavu, patří exekuce prodejem movitých věcí. Upozorňujeme na skutečnost, že výkonem rozhodnutí a také exekucí nemohou být postiženy věci, jejichž prodej je podle zvláštních předpisů zakázán nebo které podle zvláštních předpisů výkonu rozhodnutí nepodléhají.

Z věcí, které jsou ve vlastnictví povinného, se nemůže exekuce týkat věcí, které povinný nezbytně potřebuje k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny nebo k plnění svých pracovních úkolů. Stejně tak jiných věcí, jejichž prodej by byl v rozporu s morálními pravidly.

Exekucí tak nemohou být postiženy zejména:

- a) běžné oděvní součásti, obvyklé vybavení domácnosti,
- b) sňubní prsten a jiné předměty podobné povahy,
- c) zdravotnické potřeby a jiné věci, které povinný potřebuje vzhledem ke své nemoci nebo tělesné vadě,
- d) hotové peníze do částky 1000 Kč.

Další omezení pro zahrnutí věcí do soupisu se týká případu, kdy je povinný podnikatelem. Pak se exekuce nemůže týkat věcí, které nezbytně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti. To však s omezením, že na těchto věcech nevážne zástavní právo ve prospěch toho, jehož pohledávka má být exekucí vymožena a zástavní právo je zajištěním vymáhané pohledávky.

Dodejme, že v exekuční praxi se výklad pojmu obvyklé vybavení domácnosti průběžně vymezuje a v dané situaci může pro dlužníka vyznít značně nevýhodně. Dále je třeba vzít v úvahu, že podnikání je založeno zpravidla živnostenským listem, jehož je povinný držitelem, nebo tomu naroven postaveným oprávněním, a že nelze očekávat, že ze soupisu budou vyřazeny věci, které sice povinný užívá při své práci, ale nepodniká na základě prokazatelného oprávnění, tedy „načerno“. I v takovém případě však je vždy možno sepsání věci a následnému prodeji předejít zaplacením vymáhané pohledávky a nákladů předchozích řízení.

JUDr. Ludmila Krátká

Autorka je advokátka (AK Příkop 2a, Brno, e-mail: ludmila.krataka@seznam.cz, tel.: 731 479 587).

INFOBULLETIN

NADAČNÍHO FONDU
OBĚTEM HOLOCAUSTU

2-3/2010

InfoBulletin vydává Nadační fond obětem holocaustu jako informační periodikum určené partnerským organizacím a žadatelům o nadační příspěvek • Adresa kanceláře: Legerova 22/1854, 120 00 Praha 2 • Telefon: 224 261 615, 224 261 573, fax: 224 262 563 • E-mail: info@fondholocaust.cz • Internet: www.fondholocaust.cz • Bulletin zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR pod evid. číslem MK ČR E 16905 • Kontakty: Marta Malá, ředitelka: mala@fondholocaust.cz, 224 261 615 • Andrea Fictumová, koordinátorka programu Péče, Připomínka, Budoucnost: fictumova@fondholocaust.cz, 224 261 573 • Kateřina Vintrová, finanční manažerka: vintrova@fondholocaust.cz, 224 261 573

Důkaz o Bohu, aneb Dýka a kříž

Petra si pamatuji jako vykrouceného, věčně zmaštěného, očima těkajícího a všeho schopného zoufalce. Když jsem ho potkal po letech, nechápal jsem, jak je možné, aby se někdo takto proměnil. Musel jsem tomu přijít na kloub. Kamarád z mládí totiž neustále chválil Pána a děkoval mu za to, že vstoupil zneznádaní do jeho života. Já se naopak k zázrakům stavím rezervovaně.

Když mě pozval na kázání a bohoslužbu, tak jsem si nejprve něco zjistil o jejich křesťanském sboru. Nese název Maranatha. Jde o křesťanský sbor znovuzrozených křesťanů v Děčíně, společenství upřímně věřících lidí, kteří si uvědomují význam svého spasení a s věčností Pánu Ježíši Kristu touží naplno vstoupit do aktivní služby pro Něho. A to naplněním Pánova požadavku: „Zapři se, vezmi vážně to, co jsem ti v Duchu Svatém svěřil, a následuj Mne!“

Stránky tohoto sdružení dále uvádí: Jsme nezávislým sborem, věříme, že s apoštolským pomazáním a povoláním dokážeme zakládat další nové sbory, vyučovat další učedníky, vymodlit si, aby nám Pán v našich řadách vzbudil svým Duchem další apoštoly, proroky, učitele, evangelisty a pastýře, kteří budou dělat to, co dělala prvotní církev.

Tak jako v Bronxu

Sbor založil v roce 2003 pastor Pavel Kozák. Nevznikl masovým příchodem či přechodem věřících z jiných církví, nýbrž každodenní evangelizační prací na ulici, zprvu převážně mezi Romy, narkomany a mladými lidmi.

To je oficiální verze a trochu mi ten poslední odstavec připomíná knihu Dýka a kříž. Ta vypráví příběh nadšeného kazatele a duchovního Davida Wilkersona, který z ničeho a bez peněz, jen za podpory své ženy a dalších nadšenců, založil v nejhorší newyorské čtvrti v roce 1958 středisko pro mládež. Jeho odvaha postavit se mládežnickým zločinným gangům a nabídnout jim lásku místo nenávisti, bezbrannost proti dýce, bezpečí zakotvené ve vnitřní svobodě křesťana, to vše dodnes oslovuje tisíce následovníků.

Přicházím před budovu bývalé Základní školy v ulici Thomayerově v Děčíně a těším se. Jelikož jsem katolík, tak i poněkud ostražitý vůči všemu neortodoxně katolickému. Od protestantů většinou očekávám popření dogmat a odvetu za Bartolomějskou noc. Jenže v tomto případě mě fascinuje ta skutečnost, že donedávna se u onoho sboru kázání, modlitby, vyučování,

směrování, povzbuzování a napominání uskutečňovalo denně. Denně znamená, že se scházeli sedm dní v týdnu, od pondělí do neděle, vesměs od 16 do 22 hodin. A to opravdu DVA roky v kuse! Během této doby prošlo tímto sborem okolo 600 lidí, převážně romské mládeže, která se sborem prohnala jako tornádo...

Hlavně neformálně

Hustě prší a před budovou se tísní skupinka mládeže. Všichni s úsměvem na tváři, já jediný se tvářím jako kakabus, protože jsem celý promočený. Ale oni na povětrnostní vlivy nehledí. Mají snad nějakou bilaterální smlouvu s Bohem, a proto jsou v pohodě? Já věřím přeci také, ale nejsem tak vnitřně nad věcí, jako tihle lidé kolem mě. Kristus mi nepsal nějak zevšedněl, ale oni chválí Pána každým gestem, pohledem, slovem. Vyzvídám, kladu otázky a neberu si servítky. Odpovědi jsou prostě, úsměvně lidské a v žádném případě rezervované. Uvědomuji si, že hovořím s bývalými narkomany, zloději a trestanci, a přitom dostávám lekce z morálky a víry v dobro, které je v každém člověku. Pomalu se začínám stydět za svůj cynismus a srdečnost členů sboru mě uzemňuje.

Vcházíme do malé místnosti diametrálně odlišné od obřích sálů kostelů a katedrál. Je to tu spíše jak u mě doma v obýváku, pomyslím si. Ne příliš nákladné zařízení ve mně vzbuzuje pochybnosti. Věřící se začínají scházet. Jde evidentně o řez generacemi, děti školou povinné v doprovodu rodičů i bez nich. Mládež, kterou bych čekal spíše na techno-party, důchodci, stejně jako lidé v produktivním věku. Moc mě zajímá bohoslužba, jelikož se považují za znalce Písma svatého. Teologie je můj koníček a Starý zákon moje nejmilejší čtení. V tomhle jsem kovaný. Mohu vést zasvěcené dispute ne jen o známých postavách, jako patriarchové Abraham, Izak, Jakob... Mám ale zmláklé i skutky a životní osudy méně známých starozákonních velikánů, jako například Jozue nebo Kaleb atp. Pasáže z Evangelia recituji jak Erbenovu Kytici. Jsem nachystaný... Ale zápětí však „knokautovaný“.

Narkomani na mši

Starší sboru se ujímá slova a jeho kázání je úplně něco jiného, než co jsem kdy slyšel. Cituje pasáže z Epištol Pavla, avšak navazuje na své vlastní počínání z dob, kdy neměl s Kristem žádnou zkušenost, a jedním dechem chválí Pána, přičemž hovoří o životě na ulici, mimo zákon atd. Všichni mu visí na rtech

a já pozoruji, že dostal i mě. Popsal bych průběh tohoto shromáždění jako terapeutickou skupinu anonymních narkomanů šmrncnutou svatou mší. Zároveň mi to připomíná ty první Ježíšovy následovníky, tu ryzí prvotní církev, dříve než se z ní stalo to, co je dnes a denně kritizováno. Ve své jednoduchosti a syrovosti evidentně atraktivní a působivé.

Své pocity, které ve mně vyvolává tento křesťanský sbor, jsem doufám popsal dostatečně. Za zmínku však stojí ještě to, že si uvnitř tohoto společenství lidé navzájem dodávají sebedůvěru a vzájemně se podporují v aktivitách, které plánují nebo které již činí. Proto letos v září několik věřících nastoupilo na střední školu, kam již úspěšně absolvovali přijímací zkoušky. Někteří v současné době dochází do kurzu „romský mentor“, někteří ho již úspěšně zakončili a brzy budou mít ve spolupráci s Probační a mediační službou (PMS) ČR své klienty z řad romské komunity. Služba Mentor je speciální služba, jejímž hlavním účelem je snížit rizika recidivy a sociálního vyloučení u romských klientů PMS ČR, kterým byl uložen alternativní trest či opatření. Cílem je zvýšit pravděpodobnost, že splní podmínky alternativního trestu nebo opatření a nebude jim uložen trest odnětí svobody. Služba Mentor napomáhá k efektivnější práci s výše zmíněnými klienty, k posílení jejich právního vědomí a schopnosti uvědomit si závažnost situace, ve které se nacházejí, a k získání dovedností tuto situaci řešit.

Odcházím ze shromáždění plný dojmů, všímám si, že po dešti je veta a obloha je jasná a prosluněná. Lidé se prostě mohou změnit k lepšímu, mohou navíc v dnešní době nesobecky jevit srdečný zájem o své okolí.

Lepší než ulice

To je bohulibá činnost a dle mého názoru jasný důkaz Boží existence. Můj subjektivní názor však nesdílí všichni. Hovořil jsem o tomto konkrétním křesťanském sboru s mnoha lidmi a ti na jeho adresu vynášeli nelichotivé termíny jako „vymývání mozků“, „sektá“ atp. Myslím však, že toto není stěžejní. Podstatou je alternativa k pouličnímu životu mládeže a využívání volného času jinak než asociálním způsobem (drogy, drobná kriminalita). Kritiku chápu, ale v dnešní době a za situace, která panuje, je nutno ujasnit si priority. Resocializace Petra a ostatních je pro mě osobně velké pozitivum a výsledek práce lidí v tomto sboru. Angažmá uvedené církve v romské komunitě v Děčíně je zjevné a jestli tu nefunguje dostatečně jiný způsob, jak preventivně zapůsobit na cílovou skupinu, tak jsou veškeré negativní nálepky irelevantní. Prostě lepší něco než nic. Oponenti necht' přijdou s jinou, funkční alternativou. Není fér poukazovat na kosmetické nedostatky, kterými nepochybně Maranatha trpí, když jedním dechem nevypíchneme značné úspěchy a naopak. Každý necht' zaujme vlastní stanovisko. Já osobně tomuto křesťanskému sboru držím palce a fandím jeho lidem.

Text a foto: **Drahomír Radek Horváth**
Lodník, Děčín.

Don Bosko: pro ty, kteří chtějí zažít víc!

HAVÍŘOV – Církevní středisko volného času sv. Jana Boska v Havířově (CSVČ), známé také jako Don Bosko Havířov, se věnuje havířovským dětem a mládeži již 17 let. Jeho činnost se zaměřuje především na bezprizorní mládež a děti ze sociálně-ekonomicky slabých rodin.

Posláním střediska je pro ně tvořit kvalitní, přátelské a bezpečné místo, kde mohou trávit volný čas, hrát si, učit se a hledat v sobě své vlastní Já. CSVČ provozuje dvě střediska, která se nachází v centru města a na sídlišti Šumbark 2. Součástí CSVČ tvoří také klub na sídlišti Šumbark 3.

Práce střediska se soustřeďuje do tzv. Oratoří (herna – otevřený klub). Zde mohou děti od 6 do 14 let trávit volný čas, hrát si, účastnit se soutěží a zábavně naučných programů. Chce-li se někdo věnovat nějaké konkrétní činnosti, může si vybrat z pestré nabídky pravidelných aktivit (kroužků). Ty jsou děleny na taneční, sportovní, rukodělné, počítačové, výtvarné atd. Mnoho dětí má problémy s učivem a domácími úkoly. Často z důvodů rodinných, jelikož prostředí, v němž vyrůstají, nedává šanci se do školy v klidu připravit. Pro ně nabízí CSVČ doučování se zkušenými pedagogy, které se velmi osvědčilo, a děti jej rády navštěvují. Zlepšení jejich výsledků potvrzují i učitelé. Děti mají k dispozici také multifunkční hřiště a tělocvičnu. O víkendech mohou jet na výlety, vystoupení a soutěže, o prázdninách na tábory.

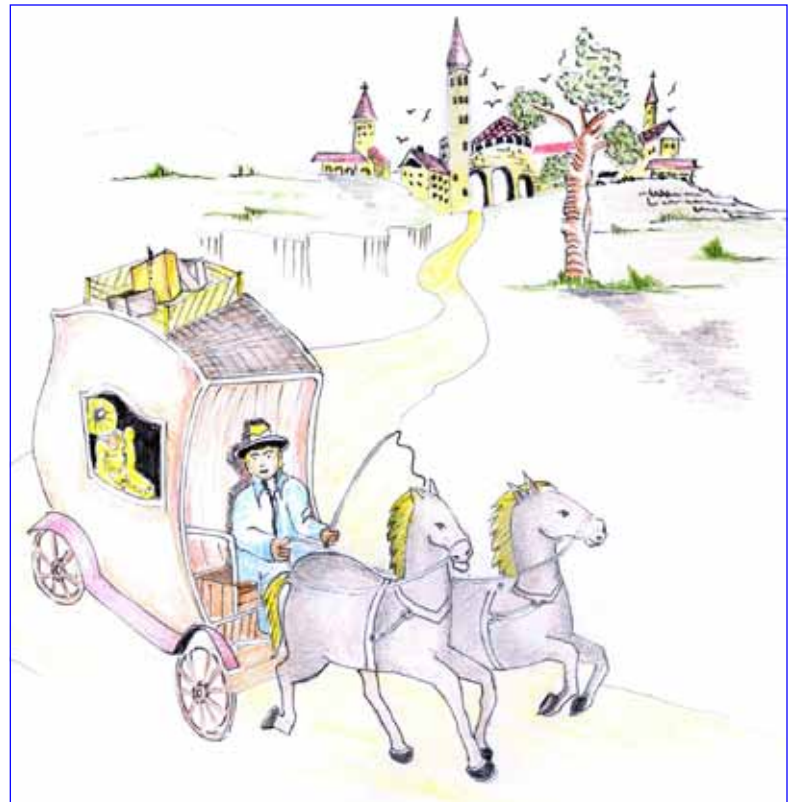
Pro mládež od 14 do 26 let byly vybudovány dva volnočasové otevřené kluby ve vyloučených lokalitách Havířov-Šumbark. Zejména v lokalitě Šumbark 3 s početnou romskou komunitou není příliš velká možnost volnočasového vyžití. Kluby nabízejí široké spektrum volnočasových aktivit, zážitkových programů a psychologických služeb. Klienti mají přístup ke knihovně, k PC s internetem, mohou si zahrát společenské hry, sportovat, dívat se na filmy nebo se účastnit víkendových výletů se sportovním či poznávacím programem. Mladý kolektiv pedagogů tvoří v klubech kamarádské prostředí a pomáhá klientům nejen s aktivním trávením volného času, ale také s jejich životními situacemi a starostmi. Mnozí z nich našli v klubech svůj „druhý domov“.

Cílem naší práce je vytvořit rovné příležitosti pro ty, kteří si kvůli své sociálně-ekonomické situaci nemohou dovolit platit drahé volnočasové aktivity, nabízené jinými subjekty, a tak jim často nezbyvá nic jiného než se nudit na ulici. Proto nabízíme veškeré naše služby a aktivity jen za 50 Kč na rok. Věříme, že si k nám najdete cestu i vy, mladí čtenáři Romano hangos. Vše o Don Bosko Havířov najdete na našem webu.

Text a foto: **Nikola Vavrouš**

Pracovník střediska Don Bosko (www.donboskohavirov.cz), Havířov.

Stále na cestách...

Výtvarník Ján Oláh-Širo pochází ze slovenské Detvy. Potenciální kupce svých kreseb, případně jejich zveřejnění v časopisech a jinde autor velmi uvítá. Ze sbírek Muzea romské kultury v Brně.

Muzeum romské kultury

Bratislavská 67, 602 00 Brno, tel.: 545 571 798, 545 581 206

fax: 545 214 418, gsm: 608 972 782

e-mail: media@rommuz.cz, www.rommuz.cz

MHD: tram. 2, 4, 9, zast. Tkalcovská, tram. 3, 5, 11, zast. Dětská nemocnice

MUZEUM ROMSKÉ KULTURY

Program na listopad 2010

NOVINKA: OTEVÍRACÍ DOBA V NEDĚLI PRODLOUŽENA DO 18⁰⁰ (poslední vstup v 17⁰⁰)

7. 11. neděle

Vstup do všech výstavních prostor ZDARMA.

Výstavy

Bylo, nebylo...; Kaj sas, kaj nasas, guleja bachta-leja... Svět romských pohádek – ze sbírek Mileny Hübschmannové • Výstava potrvá do 20. 3. 2011
Žil jeden Rom. A ten Rom měl tolik dětí, jako je na nebi hvězd... Výstava zavede návštěvníky do světa romských pohádek. Díky nahrávkám a zápisům přední české romistky doc. PhDr. Mileny Hübschmannové (1933–2005) se podařilo zrekonstruovat dávné vypravěčské umění Romů v Česku a na Slovensku.

D/ROMové. Fotografie Lukáše Houdka • Výstava potrvá do 19. 11. 2010

Výstava dokumentárních fotografií ze severní Indie mapující život kasty šilpar ze skupiny dómů, ze které s největší pravděpodobností pocházejí Romové. Lukáš Houdek je studentem semináře romistiky FF UK. Pravidelně se účastní jazykových a sociálně- a kulturně-antropologických výzkumů v romských komunitách v České republice i v zahraničí.

Svatební rituály Indie. Fotografie Jana Petráňka • 28. 11. 2010–27. 2. 2011

Stálá expozice

Příběh Romů (etapa 1939–2005).

Na historické ose prezentuje hmotnou i duchovní kulturu Romů.

Putovní vzdělávací panely do škol

Genocida Romů v době II. světové války.

Možnost zapůjčení po domluvě s Mgr. Michalem Schusterem na historie@rommuz.cz.

Akce pro veřejnost

Přednáška z cyklu Kdo jsou Romové • 9. 11. od 17⁰⁰ v prostorách Knihovny Jiřího Mahena (Koblišná 4)
D/ROMové. O nejbližších příbuzných Romů v Indii s autorem stejnojmenné výstavy v Muzeu romské kultury Lukášem Houdkem.

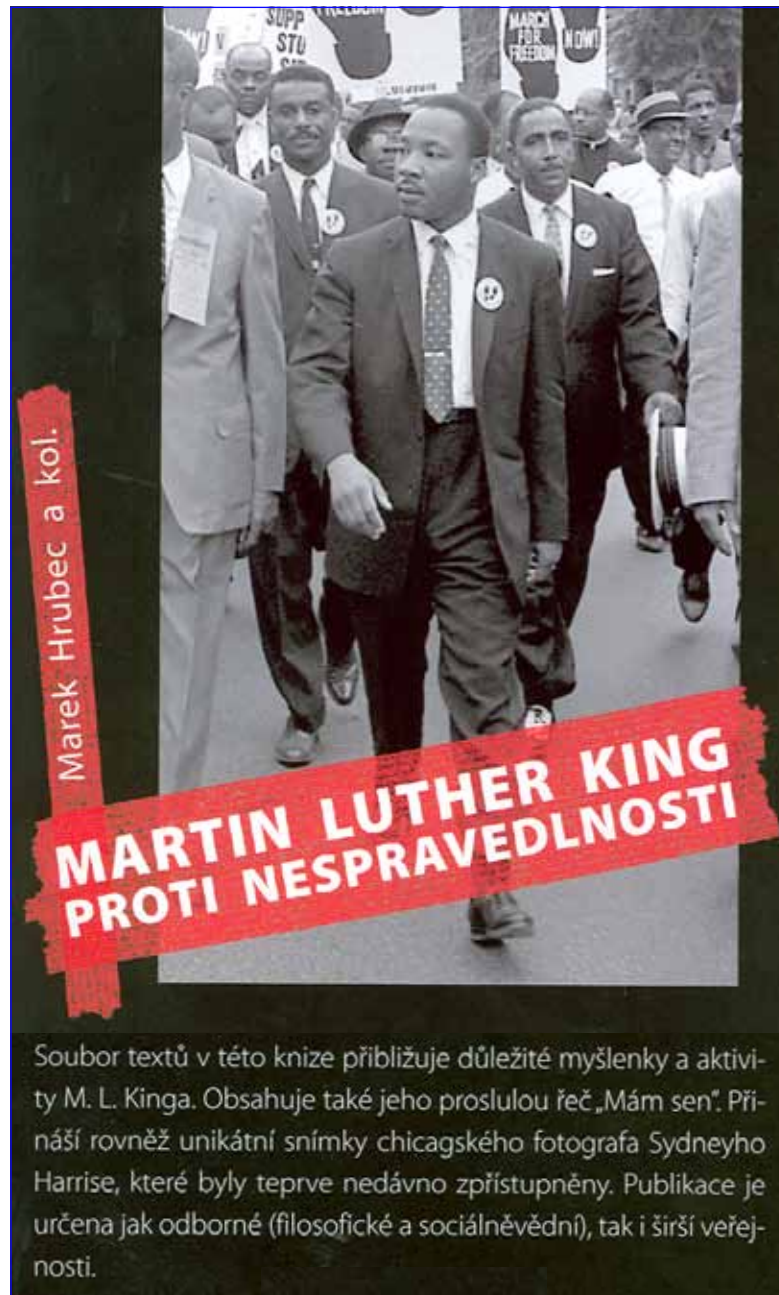
Slavnostní ceremoniál

26. 11. od 16⁰⁰

- udělení Ceny Muzea romské kultury za rok 2010
- vernisáž výstavy fotografií Jana Petráňka Svatební rituály Indie
- veřejná prezentace a křest Bulletinu MRK za rok 2009 s romistickou přílohou

Nedělní dílna pro rodiny s dětmi • Luminita tančí • 28. 11. od 15⁰⁰

Dílna s romskými písničkami a tancem. Vstup ZDARMA.

Soubor textů v této knize přibližuje důležité myšlenky a aktivity M. L. Kinga. Obsahuje také jeho proslulou řeč „Mám sen“. Přináší rovněž unikátní snímky chicagského fotografa Sydneyho Harrise, které byly teprve nedávno zpřístupněny. Publikace je určena jak odborné (filosofické a sociálněvědní), tak i širší veřejnosti.

Otevírací doba • po zavřeno • út–pá 10–18, poslední vstup 17¹⁵ • so zavřeno • ne 10–18, poslední vstup 17¹⁵

Zveme Vás opět do kavárny

!BENG!

v brněnském Muzeu romské kultury.

Otevírací doba

Po–Čt: 11⁰⁰–22⁰⁰

Pá: 11⁰⁰–19⁰⁰

Hudební akce, které pravidelně pořádáme, najdete na webových stránkách Muzea romské kultury www.rommuz.cz.

Přijďte posedět u příjemné kávy, piva nebo medovíku a vychutnejte si jedinečnou atmosféru.

PŘEDPLATNÉ ROMANO HANGOS

Příjmení a jméno:	Ulice, číslo domu:
PSC, místo:	Datum narození:
E-mail:	Telefon:
Název a sídlo peněžního ústavu:	Číslo účtu:
Název organizace:	Adresa:
ICO:	DÍČ:
Počet objednaných výtisků:	Od čísla:
Způsob platby: ☐ hotově ☐ bankovním převodem bez faktury; variabilní symbol:	☐ bankovním převodem na fakturu

Vyplněný formulář zašlete na adresu: Romano hangos, Bratislavská 65a, 602 00 Brno.
Komerční banka Brno-město; číslo účtu: 27-488570217/0100. Cena předplatného na rok 2010 činí 240 Kč.

L

LISTY
dvoměsíčník
pro kulturu a dialog

ročník XL

5

číslo 5/2010

Cena 69 Kč/2,60 €

www.listy.cz

Václav Zák

Kam kráčí KDU-ČSL?

Dušan Šimovič

Gustáv Husák

Jiří Hochman

Co s kapitalismem (2)

Václav Jamek

Freudův ryzí poklad

Michael Tyrala

Nepočítali sme!

Milan Šimečka

Kamenožráči

Pavel Svanda

o knize H. Kissingera

Ivan Kadlecík

Marián Hatala

o Ludvíku Kunderovi

Ladislav Zedník

Neostyly

Masaryk nedůvěřoval velkým ochráncům. Proto doufal, že nový stát bude středoevropským Švýcarskem, ne národním státem po vzoru Pruska. Byl to národní úkol. Legionáři nebojovali za mnohonárodní stát, ale za stát, ve kterém by Češi byli pány. Jenže čeští Němci byli prosáklí velkoněmeckými představami. Nechtěli být Československý německé národnosti. Ani Slováci se nebyli ochotni rozpustit v československé směti o nic víc než československé Maďary. Československá republika představovala velký ideál a téměř nadsátický pokus o jeho uskutečnění.
Erazim Kohák

mosty
ČESKÉ – SLOVENSKÉ
PŘEHLEDY

0 5

97712101122004

Mají Listy smysl?

Snad ano, jinak bychom je nevydávali.

Pokud si to myslíte taky – protože byste je jinak nečetli – prosíme o obnovení předplatného na příští rok, ale také o pomoc při propagaci.

A docela nejlepší by bylo, kdyby každý předplatitel Listů získal ještě jednoho dalšího nebo je někomu blízkému, ale také třeba školní či veřejné kulturní doporučení či předplatil prostřednictvím internetové stránky www.listy.cz nebo na

adresách distributorů SEND Praha a PetiPress Bratislava, uvedených v tiráži.

•

Listy mají – na termín typ časopisu – poměrně početnou čtenářskou obec, předplatně však nepokryje ani polovinu (skromných) ročních nákladů. Na větší reklamu se peníze už vůbec nedostávají. Bez dotací, za něž jsme vděční a jejich poskytovatele uvádíme, by nevyžárely. Na dotace však nete spelehat.

mého být, ale nemůj. A nebylo by špatné pokračovat i celé další, už patř deseti let, do něhož Listy po Novém roce vsunou

• Visegrad Fund
2010
years